

Skrivelse om begränsad ledsagning för synskadade i Stockholm

Många personer med synnedsättning i Stockholm upplever att beviljade ledsagningen inte räcker till för att kunna leva ett självständigt och aktivt liv. Trots att ledsagning enligt både SoL och LSS skall möjliggöra delaktighet i samhället, social gemenskap och möjlighet att delta i kultur-och fritidsaktiviteter, vittnar många om ett begränsande regelverk som leder till svårigheter att få sina behov tillgodosedda.

Stockholm stad beskriver själv att ledsagning ska göra det möjligt att exempelvis träffa vänner, promenera, träna, gå på café och delta i samhället. Samtidigt upplever många synskadade att verkligheten ser annorlunda ut

Här är några exempel:

- För få beviljade timmar gör att människor isoleras i hemmet.
- Många äldre med synnedsättning får svårt att handla, delta i aktiviteter eller besöka vård och myndigheter.
- Skillnader mellan stadsdelar skapar ojämlikhet i bedömningar.
- Ledsagning beviljas ibland endast för "nödvändiga ärenden" och inte för social gemenskap och livskvalitet.
- Ensamhet och psykisk ohälsa riskerar att öka när människor inte kan delta i samhället på lika villkor.

I stadens riktlinjer framgår att behovet alltid ska bedömas individuellt och att syftet är att stärka den enskildes möjlighet att leva självständigt och delta i samhället.

Funktionsrättsorganisationer har också kritiserat att riktlinjerna inte alltid följs i praktiken och att personer med synnedsättning riskerar att få för lite stöd jämfört med sina faktiska behov.

Mot bakgrund av detta vill vi fråga vad stadsdelsförvaltningen gör för att:

1. Öka antalet ledsagningstimmar för synskadade och äldre med synnedsättning?
2. Säkerställa mer likvärdiga bedömningar mellan stadsdelarna?
3. Ge större hänsyn till social delaktighet och psykisk hälsa?
4. Minska byråkratin kring ansökningar och omprövningar?
5. Införa större flexibilitet så att ledsagning kan användas när behovet faktiskt uppstår?

Liliane Åkerlund (SD)

Gabriel Kroon (SD)

